[1962 SCR (3) 718]

మూల్ చంద్ శర్మ

వర్సెస్

ఉత్తరప్రదేశ్ రాష్ట్రం

(బి.పి.ఎస్.ఎఫ్.ఎన్.హెచ్.ఎ, సి.జె., పి.బి.గజేంద్రగడ్కర్. మరియు రఘ్బితిబార్ దయాళ్, *జె.జె.)*

మునిసిపల్ బోర్డు సభ్యుడు-అనర్హత వేటు వేయడం- తన హక్కును వినియోగించుకోలేకపోతే-ఉత్తరప్రదేశ్ పురపాలక చట్టం, 1916 (1916 యు.పి.2), ఎస్.ఎస్.13 డి(8),87 ఎ, సబ్-ఎస్.2.

పిటిషనర్ మునిసిపల్ కమిటీకి అధ్యక్షుడిగా ఉన్నారు. బోర్డులోని తొమ్మిది మంది సభ్యులు సంతకం చేసిన రాష్ట్రపతి అవిశ్వాస తీర్మానాన్ని ప్రవేశపెట్టే ఉద్దేశం గురించి లిఖితపూర్వక నోటీసును సెక్షన్ 87-అసుబ్-ఎస్ కింద జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ కు అందజేశారు. (2)యు.పి. మునిసిపాలిటీల చట్టం, 1916. అందువల్ల జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ బోర్డు సమావేశాన్ని ఏర్పాటు చేశారు, అయితే సమావేశం తేదీకి ముందే పిటిషనర్ హైకోర్టులో లిఖితపూర్వక పిటిషన్ దాఖలు చేశారు మరియు నోటీసు చెల్లుబాటును ప్రశ్నించారు. ఈ రిట్ పిటిషన్ అకాలమని లిమినెంటర్ లో కొట్టివేశారు. నిర్ణీత తేదీన బోర్డు సమావేశం జరగ్గా, హాజరైన సభ్యులందరూ అవిశ్వాస తీర్మానానికి ఓటేయగా, దానికి అధ్యక్షత వహించిన ప్రాంత మున్సిఫ్ తీర్మానాన్ని ఆమోదించినట్లు ప్రకటించారు. హైకోర్టులో పిటిషనర్ తన రెండవ రిట్ పిటిషన్ ద్వారా, అప్పీలుదారుపై విశ్వాసం వ్యక్తం చేసే తీర్మానాన్ని ప్రభుత్వం మరియు జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ అమలు చేయరాదని కోరారు, ఎందుకంటే బోర్డులోని ఇద్దరు సభ్యులు మధ్యవర్తిత్వంపై సంతకం చేసి, తరువాత విచారణ ప్రక్రియలో పాల్గొని ఓటు వేశారు. 1916 యు.పి మునిసిపాలిటీల చట్టంలోని సెక్షన్ 13-డి (జి) ప్రకారం అనర్హతకు

గుర్తైన వారు మునిసిపల్ పన్ను మరియు ఇతర బకాయిల చెల్లింపులో బకాయిలు కలిగి ఉన్నారు, దీనికి చట్టంలోని సెక్షన్ 166 వర్తిస్తుంది.

రిట్ పిటిషన్ ను మెరిట్ ఆధారంగా కాకుండా, అది ముందస్తుగా ఉందనే కారణంతో కొట్టివేస్తూ జారీ చేసిన ఉత్తర్వులు తదుపరి విచారణలో రెస్ జ్యుడీషియల్ గా పనిచేయలేవని పేర్కొంది.

మునిసిపల్ బోర్డు సభ్యుడు స్వయంచాలకంగా సస్పెన్షన్ కు గురికాడు, లేదా బోర్డు ప్రొసీడింగ్ లో పాల్గొనే హక్కును కోల్పోడు, లేదా ఒక సభ్యుడి విధులను నిర్వర్తించడం లేదా యు.పి.మునిసిపాలిటీల చట్టంలోని సెక్షన్ 13-డిలో పేర్కొన్న ఏదైనా అనర్హత వేటు వేసినంత మాత్రాన బోర్డు సభ్యుడిగా కొనసాగడం జరగదు. 1916. మునిసిపల్ బోర్డు సభ్యుడు, కేవలం సిఎల్ (జి) నిబంధనల ప్రకారం అనర్హత వేటు వేయడం ద్వారా. 1916 యు.పి మునిసిపాలిటీల చట్టంలోని 13-డి, బోర్డు సభ్యుడిగా తన హక్కులను ఉపయోగించడానికి అసమర్థుడు కాదు.

ఎలక్షన్ కమిషన్, ఇండియా వర్సెస్ సాకా వెంకట సుబ్బారావు, [1953] ఎస్.సి.ఆర్.

సివిల్ అప్పీలేట్ పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 401 ఆఫ్ 1961.

అలహాబాద్ హైకోర్టు 1961, మే 24 న ఇచ్చిన తీర్పు, ఉత్తర్వులపై స్పెషల్ లీవ్ ద్వారా అప్పీల్ చేశారు.

భారత అటార్నీ జనరల్ ఎం.సి.సెతల్వాడ్, జేపీ గోయల్ పిటిషనర్ తరఫున వాదనలు వినిపించారు.

సి.బి. అగర్వాల్ మరియు సి.పి. లాల్, ప్రతివాదులు నెం.1 మరియు 2 కొరకు వాదనలు వినిపించారు.

భారత సొలిసిటర్ జనరల్ *సి.కె.దఫ్తారీ, ఆర్.కె.గార్గ్, ఎస్.సి.అగర్వాల్, డి.పి.సింగ్, ఎం.కె. రామమూర్తిలు* ప్రతివాదులు నెం.3 నుంచి 13 వరకు సమాధానమిచ్చారు.

1961. సెప్టెంబర్ 20. కోర్టు తీర్పు వెలువరించినది ***రఘుబర్ దయాళ్, జె.-***

మునిసిపల్ బోర్డు సభ్యుల సమావేశంలో చేసిన తీర్మానాన్ని అమలు చేయవద్దని ఉత్తర్ ప్రదేశ్ రాష్ట్రాన్ని, మీరట్ జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ ను ఆదేశిస్తూ మాండమస్ రిట్ దాఖలు చేయాలని కోరుతూ పిటిషనర్ దాఖలు చేసిన రిట్ పిటిషన్ ను కొట్టివేస్తూ, ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా ఈ అప్పీలును అలహాబాద్ హైకోర్టు కొట్టివేసింది. పిల్ఖువా, తేది ఫిబ్రవరి 6. 1961 మరియు ఆనాటి ప్రొసీడింగ్స్ రద్దు కోసం.

పిటిషనర్ 1959 జనవరి-ఫిబ్రవరిలో పిల్ఖువా మునిసిపల్ బోర్డు అధ్యక్షుడిగా ఉన్నారు. 1959 జనవరి 4 న రామ్ నాథ్, కేషో రామ్ గుప్తా సహా తొమ్మిది మంది బోర్డు సభ్యులు సంతకం చేసిన రాష్ట్రపతి అవిశ్వాస తీర్మానానికి సంబంధించిన లిఖితపూర్వక నోటీసును మీరట్ జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ కు అందజేశారు. (2) యు.పి. మునిసిపాలిటీల చట్టం, 1916 లోని సెక్షన్ 87-ఎ (యు.పి. యాక్ట్ 3 ఆఫ్ 19 16), ఇకపై ఈ చట్టం అని పిలువబడుతుంది. 1961 ఫిబ్రవరి 6 న మీరట్ జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ బోర్డు సమావేశాన్ని ఏర్పాటు చేసింది.

పిటిషనర్ 1961 ఫిబ్రవరి 2 న హైకోర్టులో 1961 నంబరు 367 రిట్ పిటిషన్ దాఖలు చేసి ఆ నోటీసు చెల్లుబాటును ప్రశ్నించారు. అదే రోజు ఆ పిటిషన్ ను కోర్టు కొట్టివేసింది. వాస్తవానికి రాష్ట్రప్రభుత్వం ఉత్తర్వులు జారీ చేసేంత వరకు సభ్యుడిని తొలగించడం కుదరదని, ఆ దరఖాస్తు కూడా ముందస్తు చర్యేనని అభిప్రాయపడింది. ఫిబ్రవరి 6 న జరిగిన బోర్డు సమావేశం 1961.Mr జరిగింది. అగర్వాలా, మున్సిఫ్, మీరట్, సమావేశానికి అధ్యక్షత వహించారు, హాజరైన మొత్తం పది మంది సభ్యులు అవిశ్వాస

తీర్మానానికి అనుకూలంగా ఓటు వేశారు మరియు మున్సిఫ్ తీర్మానాన్ని రద్దు చేసినట్లు ప్రకటించారు. పిటిషనర్ తన రిట్ పిటిషన్ ద్వారా, సమావేశం యొక్క ప్రతిపాదనలను రద్దు చేయాలని మరియు అప్పీలుదారుపై అవిశ్వాసాన్ని వ్యక్తం చేసే తీర్మానాలను యుపి ప్రభుత్వం అమలు చేయరాదని కోరాడు. జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ కు ఇచ్చిన ఎంఓ నోటీసు చెల్లదని మరియు సమావేశం యొక్క ప్రొసీడింగ్స్ కూడా చెల్లుబాటు కావని హైకోర్టుకు విన్నవించారు. నోటీసుపై సంతకం చేసిన రామ్ నాథ్, కేశోరామ్ గుప్తా, వారితో పాటు సమావేశం ప్రొసీడింగ్స్ లో పాల్గొని అవిశ్వాస తీర్మానానికి మద్దతుగా ఓటు వేసిన ప్రసాద్, 1961 జనవరి 4 వ తేదీకి ముందు చట్టంలోని సెక్షన్ 13-డి (జి) ప్రకారం అనర్హత వేటుకు గురయ్యారు. పైన పేర్కొన్న అనర్హత వేటుకు గురైన కారణంగా వారు బోర్డు సభ్యులుగా ఉండటానికి అనర్హులని, తత్ఫలితంగా మునిసిపల్ బోర్డు సభ్యుడి హక్కులను వినియోగించుకునే అర్హత తమకు లేదని వాదించారు.

1961 ఫిబ్రవరి 6 న ఇంటి పన్ను చెల్లింపులో రామ్ నాథ్ అక్రమాలకు పాల్పడినట్లు రుజువైందని, కేశో రామ్ గుప్తా, రఘునందన్ ప్రసాద్ లు వరుసగా 1959-60 సంవత్సరానికి తెహబ్జారాయ్ పన్ను, ఇంటి పన్ను చెల్లించడంలో అవకతవకలు చేయలేదని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. సెక్షన్ 13-డి(జి) ప్రకారం అనర్హత వేటు వేసినందుకు సంతాపం తెలిపే బోర్డు సభ్యుడు సభ్యుడిగా ఉండకుండా ఉండలేరని, కేవలం పదవిని నిర్వర్తించడానికి, అంబర్ గా వ్యవహరించడానికి మాత్రమే ఆయన అర్హుడని పేర్కొంది. నేను సంపాదించిన న్యాయమూర్తులు ఇలా వ్యాఖ్యానించారు:

అనర్హత వేటు కొనసాగే సమయంలో సభ్యుడిగా వ్యవహరించే వ్యక్తి హక్కు సస్పెన్షన్ కు గురవుతుంది. అనర్హత వేటును తొలగించిన తర్వాత సస్పెన్షన్ స్థితి కనుమరుగవుతుంది మరియు అనర్హత

కొనసాగింపు సమయంలో చట్టంలోని సెక్షన్ 40 ప్రకారం బోర్డు సభ్యత్వం నుండి ప్రభుత్వం అతన్ని తొలగించకపోతే బోర్డు సభ్యుడిగా పదవిని నిర్వహించే హక్కు పునరుద్ధరించబడుతుంది.

బోర్డులోని మొత్తం సభ్యుల్లో సగానికి పైగా ఉన్న తొమ్మిది మంది సభ్యుల ఓటింగ్ ద్వారా అవిశ్వాస తీర్మానం ఆమోదం పొందిందని, అంటే పదిహేడు మంది సభ్యులు ఉన్నారని, బోర్డులోని ఆ తొమ్మిది మంది సభ్యులు అర్హత కలిగిన, చట్టబద్ధంగా ఎన్నికైన సభ్యులు కావడంతో ఆ సమావేశంలో రామ్ నాథ్ పాల్గొనడం ఉపసంఘం ప్రతిపాదనల దృష్ట్యా దాని కార్యకలాపాలకు విఘాతం కలిగించలేదని పేర్కొంది. (2) చట్టంలోని సెక్షన్ 113 ప్రకారం న్యాయమూర్తులు రిట్ పిటిషన్ ను కొట్టివేశారు. 1961 నాటి రిట్ పిటిషన్ నెం.397 పై జారీ చేసిన ఉత్తర్వు రెస్ జ్యుడీషియల్ గా పనిచేస్తుందని, అయితే వారి పరిశీలన దృష్ట్యా రామ్ నాథ్ పేరును సంతకాల నుంచి మినహాయిస్తే అవిశ్వాస తీర్మానం నోటీసు చెల్లదని, అలాంటప్పుడు ఆ సంఖ్య ఎనిమిది అవుతుందని, ఉపసంబంధ నిబంధనల ప్రకారం అవసరమైన సంఖ్య కంటే తక్కువగా ఉంటుందని న్యాయమూర్తులు అభిప్రాయపడినందున ఈ నోటీసు చెల్లుబాటును మెరిట్ ఆధారంగా పరిగణనలోకి తీసుకోలేదు. (2) చట్టంలోని సెక్షన్ 87-ఎ. బ్యాడ్ నోటీసుకు అనుగుణంగా నిర్వహించిన సమావేశం కూడా చెల్లదు.

పిటిషనర్ తరఫున హాజరైన అటార్నీ జనరల్ ఈ కింది వాదనలు లేవనెత్తారు.

(i) 1961 నాటి రిట్ పిటిషన్ నెం.397 ను కొట్టివేస్తూ జారీ చేసిన ఉత్తర్వు ప్రధానంగా అకాలమైనది, మెరిట్ ఆధారంగా కాదు.

(ii) మునిసిపల్ బోర్డు సభ్యుడు సెక్షన్ 13-డి కింద అనర్హత వేటు పడిన తర్వాత, అనర్హత ఉన్నంత కాలం బోర్డు సభ్యుడిగా కొనసాగడు, అందువల్ల అతను ఏ ప్రయోజనం కోసం బోర్డు సభ్యుడిగా వ్యవహరించలేడు.

(iii) కేషో రామ్ గుప్తా కూడా బోర్డులో అనర్హుడు, కేషో రామ్ గుప్తా నుండి తెహబజారీ పన్ను బకాయి లేదని, 1961 ఫిబ్రవరి 9 న నిరసనలో ఆయన జమ చేసిన మొత్తాన్ని తిరిగి చెల్లించాలని 1961 ఫిబ్రవరి 6 న బోర్డు చేసిన తీర్మానం పన్ను విధింపును సమీక్షించడానికి లేదా సవరించడానికి ఎటువంటి అధికారం లేని బోర్డు అధికారానికి విరుద్ధంగా ఉంది. 723

(iv) రామ్ నాథ్, కేశో రామ్ గుప్తాలపై అనర్హత వేటు వేయడం వల్ల, అవిశ్వాస తీర్మానం నోటీసు మరియు సమావేశం యొక్క ప్రొసీడింగ్స్ రెండూ పేలవంగా ఉన్నాయి, ఎందుకంటే వారి సంతకాలు మరియు ఓట్లను మినహాయిస్తే, నోటీసుపై సంతకం చేసిన సభ్యుల సంఖ్య మరియు సమావేశంలో ఓటు వేసిన వారి సంఖ్య బోర్డు మొత్తం సభ్యులలో సగం కంటే తక్కువగా ఉంటుంది.

(v) అనర్హత వేటు పడిన సభ్యుడైన రామ్ నాథ్ ఒక్కరే ఈ సమావేశంలో పాల్గొని, సబ్-ఎస్ నిబంధనలకు లోబడకపోయినా సభా కార్యకలాపాలు దెబ్బతిన్నాయి. (2) చట్టంలోని సెక్షన్ 87-ఎ నిబంధనలకు అనుగుణంగా జరిగిన సమావేశం బోర్డు సమావేశం కాదు, దీనికి సబ్-ఎస్ నిబంధనలు ఉంటాయి. (2) 113 మందిలో దరఖాస్తు చేసుకోవచ్చు.

1961 నాటి రిట్ నెం.397 ను కొట్టివేస్తూ జారీ చేసిన ఉత్తర్వుల్లో అవిశ్వాస నోటీసు చెల్లుబాటు అవుతుందా లేదా అనే ప్రశ్నకు సంబంధించి ఈ ప్రొసీడింగ్స్ ను అమలు చేయలేమని ప్రతివాదుల తరఫు న్యాయవాది అంగీకరించారు. రెండో వాదనతో గానీ, సీఎల్ (జి) కింద అనర్హత వేటు పడిన వ్యక్తిపై న్యాయనిపుణులు వ్యక్తం చేసిన అభిప్రాయంతో గానీ మేం ఏకీభవించడం లేదు. ఈ చట్టంలోని 13-డి ప్రకారం పదవిని నిర్వహించడానికి, సభ్యుడిగా వ్యవహరించడానికి అనర్హులవుతారు.

ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 13-సి బోర్డుకు ఉన్న అర్హతలను, సెక్షన్ 13-డి సభ్యత్వానికి అనర్హతలను నిర్దేశిస్తుంది. అందులోని పది క్లాజుల్లో 13-డి క్లాజులు మన ప్రయోజనం కోసం సీఎల్ (జి) ఉన్నాయి. ఇది చదవండి:

"ఒక వ్యక్తి ఇతరత్రా అర్హత కలిగి ఉన్నప్పటికీ, సెక్షన్ 166 వర్తించే ఒక సంవత్సరం డిమాండ్ కంటే ఎక్కువ మునిసిపల్ పన్ను లేదా ఇతర బకాయిల చెల్లింపులో బకాయి ఉంటే, బోర్డు సభ్యుడిగా ఎన్నికైనందుకు అనర్హుడు".

ఈ విభాగానికి రెండవ నిబంధన:

(జి) విషయంలో బకాయిలు చెల్లించిన వెంటనే అనర్హత వేటు పడుతుందని పేర్కొంది.

(జి) విషయంలో బకాయిలు చెల్లించిన వెంటనే అనర్హత వేటు పడుతుందని పేర్కొంది.

బోర్డులోని ఒక సభ్యుడు పన్ను చెల్లింపులో బకాయిల్లో పడితే, అతను ఈ అనర్హతకు గురవుతాడు. ఎస్.13-డి నిబంధనలు బోర్డు సభ్యులకు వారి సభ్యత్వ కాలంలో అనర్హత వేటు వేయడానికి వర్తిస్తాయి మరియు ఎన్నికలకు ముందు వారి దరఖాస్తులో పరిమితం చేయబడవు, ఎందుకంటే ఆ సందర్భంలో,

సెక్షన్లో "మరియు ఫోర్బీయింగ్" అనే పదం అనవసరం. 191 వ అధికరణ యొక్క వివరణకు సంబంధించి ఎన్నికల సంఘం వర్సెస్ సాకా వెంకట సుబ్బారావు (1) లో ఈ వివరణ వివరించబడింది, దీని సంబంధిత నిబంధన "ఒక రాష్ట్ర శాసనసభ లేదా శాసన మండలి సభ్యుడిగా ఎన్నుకోబడినందుకు మరియు ఓడిపోయినందుకు అనర్హుడు...... ఇది 1157 వ పేజీలో గమనించబడింది:

ఎన్నికలకు, సభ్యుడిగా కొనసాగడానికి ఒకే విధమైన అనర్హతలను నిర్దేశించే ఆర్టికల్ 191, అనర్హత వేటు పడినప్పుడు కూర్చోవడం, ఓటు వేయడం వంటి శిక్షలను నిర్దేశించే ఆర్టికల్ 193 సహజంగానే ముందుగా ఉన్న, మితిమీరిన అనర్హతలను కవర్ చేసేంత విస్తృతమైన పదాలను కలిగి ఉంటాయి.

సెక్షన్ 13-డి కింద అనర్హత వేటు వేస్తే ఎన్నికైన సభ్యుడిని సస్పెండ్ చేయడం లేదా పదవి నుంచి తొలగించడం వంటి అంశాలను సెక్షన్ 13-డిలో గానీ, చట్టంలోని మరే ఇతర సెక్షన్ లో గానీ పేర్కొనలేదు. మరోవైపు ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 40 ప్రకారం అనర్హత వేటు పడిన అంబర్ బోర్డు కార్యకలాపాల్లో పాల్గొనడానికి లేదా సభ్యుడి విధులను నిర్వర్తించడానికి అధికారం కలిగి ఉంటారనే అభిప్రాయానికి దారితీస్తుంది. సెక్షన్ 40 సభ్యుల తరలింపుకు సంబంధించింది మరియు ఏదైనా సందర్భంలో ఒక నగరం లేదా నిర్దేశిత అథారిటీ విషయంలో, సిఎల్ఎస్ (ఎ) నుండి (ఎఫ్) సబ్-ఎస్ లో పేర్కొన్న ఏదైనా ప్రాతిపదికన బోర్డు సభ్యుడిని తొలగించే అధికారాన్ని రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి ఇస్తుంది. (1) సి.ఎల్.(బి)లో పేర్కొన్న తొలగింపునకు ఆధారం ఏమిటంటే, ఒక సభ్యుడు బి.ఎస్.12-దండ్ 13-డి ఉపవిభాగాలు (3), (4) మరియు (5)లో పేర్కొన్న అనర్హతలను ఎదుర్కొన్నాడు.

(1) [1953] ఎస్.సి.ఆర్.

"(3) బోర్డు సభ్యుడిగా తన పదవిని ఏ విధంగానైనా దుర్వినియోగం చేసిన సభ్యుడిని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం బోర్డు నుండి తొలగించవచ్చు, తద్వారా అతను సభ్యుడిగా కొనసాగడం ప్రజాప్రయోజనాలకు విఘాతం కలిగిస్తుంది:

(4) రాష్ట్ర ప్రభుత్వం లేదా నిర్దేశిత అథారిటీ, ఈ సెక్షన్ యొక్క పైన పేర్కొన్న నిబంధనల ప్రకారం చర్య తీసుకోవాలని ప్రతిపాదించినప్పుడు, సంబంధిత సభ్యుడికి వివరణ ఇచ్చే అవకాశం ఇవ్వబడుతుంది మరియు అటువంటి చర్య తీసుకున్నప్పుడు, అందువల్ల కారణాలను నమోదు చేయాలి.

(5) సబ్ సెక్షన్లు (3) మరియు (4) కింద విచారణ ప్రారంభమైన సభ్యుడిని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం సస్పెన్షన్ కింద ఉంచవచ్చు మరియు అలా సస్పెండ్ చేయబడిన ఏ సభ్యుడైనా సస్పెన్షన్ ఉత్తర్వులు అమలులో ఉన్నంత కాలం, బోర్డు యొక్క ఏదైనా ప్రొసీడింగ్స్ లో పాల్గొనడానికి లేదా ఇతరత్రా సభ్యుని విధులను నిర్వర్తించడానికి అర్హత కలిగి ఉండాలి."

సబ్ సెక్షన్ల(4) కింద విచారణ జరిపే సభ్యుడిని సస్పెండ్ చేసే అధికారం రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి ఉంది. ఉప-ఎస్ యొక్క సిఎల్ఎస్ (ఎ) నుండి (ఎఫ్) లో పేర్కొన్న ఒక ప్రాతిపదికపై తొలగింపు చర్య తీసుకోబడుతుంది. (1). అలా సస్పెన్షన్ కు గురైన సభ్యుడు సస్పెన్షన్ కాలంలో బోర్డు కార్యకలాపాల్లో పాల్గొనడానికి లేదా ఇతరత్రా సభ్యుని విధులను నిర్వహించడానికి అర్హుడు కాదు. దీనిని సబ్-ఎస్ నిబంధనల నుండి ఊహించవచ్చు. (5) సస్పెన్షన్ ఉత్తర్వులు లేనప్పుడు సెక్షన్ 13-డిలో పేర్కొన్న అనర్హత వేటులను అనుభవించడమే కాకుండా, ప్రభుత్వం ఎవరిపై చర్యలు ప్రారంభించిందో, ప్రభుత్వం తనను సస్పెండ్ చేయనంత కాలం బోర్డు ప్రొసీడింగ్స్ లో పాల్గొనడానికి లేదా సభ్యుడి డ్యూటీలు

నిర్వహించడానికి అర్హత కలిగి ఉంటాడు. అందువల్ల మునిసిపల్ బోర్డు సభ్యుడు స్వయంచాలకంగా సస్పెన్షన్ పరిధిలోకి రాడు లేదా బోర్డు కార్యకలాపాల్లో పాల్గొనే లేదా సభ్యుని విధులను నిర్వర్తించే హక్కును కోల్పోడు లేదా 13-డిలో పేర్కొన్న అనర్హతలను భరించినందుకు బోర్డు సభ్యుడిగా ఉండటానికి వీల్లేదని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము. మరే ఇతర నిర్ణయమైనా చాలా అస్థిరమైన ప్రభావాన్ని చూపగలదని మరియు బోర్డు యొక్క ప్రొసీడింగ్స్ మరియు చర్య యొక్క చెల్లుబాటును నిరవధికంగా అనిశ్చితంగా మారుస్తుందని పేర్కొనవచ్చు, ఎందుకంటే బోర్డు యొక్క సభ్యులలో ఎవరు అనర్హతకు గురయ్యారో ఏ క్షణంలోనైనా అంచనా వేయలేము, ఇది చేసిన ఆరోపణల రుజువుపై ఎక్కువగా ఆధారపడి ఉంటుంది. శాసనసభ ఉద్దేశం అలా ఉండేది కాదు.

కేశో రామ్ గుప్తా, రఘునందన్ ప్రసాద్ లు ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 13-డిలోని సిఎల్ (జి) ప్రకారం అనర్హత వేటుకు గురయ్యారు, వారు బోర్డు సభ్యులుగా తమ హక్కులను వినియోగించుకోలేరు, అందువల్ల అవిశ్వాస తీర్మానంపై సంతకం చేయవచ్చు మరియు ఫిబ్రవరి 6 న చట్టంలోని సెక్షన్ 87-ఎ నిబంధనలకు అనుగుణంగా జరిగిన సమావేశంలో పాల్గొనవచ్చు. 1961 ఫిబ్రవరి 6 న జరిగిన సమావేశంలో ఆమోదించిన తీర్మానాలు చెల్లుబాటు అవుతాయని, పిటిషనర్ రిట్ పిటిషన్ ను కొట్టివేస్తూ హైకోర్టు ఇచ్చిన ఉత్తర్వులు సరైనవేనని, వివిధ కారణాల వల్ల.

ఈ అభిప్రాయం దృష్ట్యా. పిటిషనర్ కు ఇతర వాదనలతో వ్యవహరించాల్సిన అవసరం లేదు.

అందువల్ల మేము అప్పీలును ఖర్చులతో తిరస్కరిస్తాము.

అప్పీల్ కొట్టివేత.